

Vi tror heller ikke, at problemet vil blive løst, medmindre afgiften bliver endog meget høj, og det vil ramme også små og mellemstore virksomheder.

I stedet er vi tilhængere af, at man arbejder aktivt sammen med andre EU-lande, at valutafondens overvågningsmekanismer styrkes, at man øger gennemsigtigheden i virksomhedsregnskaber, kapitalbevægelser osv., og at man i øvrigt også nationalt fører et effektivt tilsyn. Så vi kan altså ikke medvirke her.

Jeg kunne måske så lidt drilagtigt nævne i dag, at det er jo lidt ejendommeligt at se, at det er SF, der foreslår, at EU skal tage initiativ, og at EU skal gå ind på de økonomiske områder, vel vidende, hvad hr. Jes Lunde givet også ved, at euroen nu er etableret blandt 11 lande – Danmark er ikke med – men blandt 11 lande, og det vil selvfølgelig gøre, at euroen sammen med dollar, yen osv., meget store markeder, bliver mindre sårbar over for spekulationer. Men jeg ved, at SF ligger vist meget langt fra officielt at ville tilslutte sig euroen.

Så kunne jeg måske også nævne, at for så vidt angår egentlige valutaspekulationer, kunne man måske starte i egen gård og dermed også f.eks. klart tage afstand fra Vejle Kommunes og SF-borgmesterens valutaspekulationer, som er foretaget på det seneste, hvor SF's partiformand, hr. Holger K. Nielsen, så sent som i Profilen i tv i går aftes ikke tog klart afstand fra den fremgangsmåde. Men lad det være lidt ovre i det drilagtige.

Socialdemokratiet kan ikke anbefale forslaget.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil bare sige til hr. Per Kaalund, at jeg anerkender da bestemt, at eurosamarbejdet er én mulighed for at gardere sig imod valutakursrisiko og spekulation. Danmark har valgt en anden vej. Vi har valgt i stedet at have et tæt samarbejde med ØMU-landene om et udsvingsbånd og også en gensidig forpligtelse til at støtte hinanden, hvis den danske krone kommer i blæsevej. Vi synes, det er yderst fornuftigt, at regeringen har indgået den aftale; det støtter vi meget.

Det, der egentlig kaldte mig herop, var, at jeg gerne ville spørge hr. Kaalund, hvorfra hr. Kaalund har ideen om, at en afgiftssats skal være voldsomt høj for at virke. Vi har jo netop i bemærkningerne til beslutningsforslaget rede-

gjort for, at nobelpristageren James Tobin selv vurderer, at den ikke behøver at være ret høj, hvis det er en afgift pr. transaktion, fordi det betyder, at de hurtige spekulationer, hvor man laver transaktioner hver eneste dag, måske endda time for time, minut for minut, bliver belastet meget, medens de normale valutaforretninger, der følger af, at en virksomhed handler med udlandet, kun bliver belastet med 0,1 pct., og derfor kommer det ikke til at betyde noget for almindelig erhvervsvirksomhed, men en hel del for den spekulative og den hurtige transaktion.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det er klart, at en sats på 0,1 pct. vil virke, og jeg har også forstået hr. Jes Lundes beregning om, at det kan give meget høje afgifter – 75 pct. – hvis man regner det om som anført i bemærkningerne til forslaget. Men jeg deler den opfattelse, som er fremsat dels af ministeren og dels af flere eksperter om, at skal man effektivt gå ind i det her, skal det være altomfattende, og man skal op på rimelig høje satser.

Der er jo forskellige ekspertudsagn på det her, og jeg skal ikke gøre mig dybt klog på dem, men jeg har ligesom syntes, at det var mere rigtigt end det, SF gav udtryk for.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det er jo en ærlig sag, når man kan høre, at ordføreren ikke er så overbevist om styrken i sin egen tale; det er fair nok.

Jeg efterlyste sådan set også hos ministeren, for jeg er ikke selv i faglitteraturen stødt på nogen, der har argumenteret ordentligt for, at man skulle op på høje satser, for at det her kunne virke. Tværtimod synes jeg, at nobelpristager James Tobins idé står rimelig uantastet bortset fra det problem, som ministeren selvfølgelig også fremhævede som det allerførste: Kan det her implementeres?

Det er problemet, og det synes vi er værd at diskutere: Kan man det? Det synes vi er værd at undersøge på globalt plan. Kan man det, kan man få en tilslutning fra tilstrækkelig mange lande, kan man få internationale organisationer som WTO til at gå ind og placere det som en del af sine kodekser og påtvinge de lande det, der ikke automatisk selv vil være med? Har vi nogen muligheder for at skubbe den vej? Det er det spændende spørgsmål.